

1 Hoge beroep door
klanten
en om te hem

VONNIS

nummer : 391

datum : 23 januari 2006

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.LB.80623-03

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:

TEGEN :

ingenieur
geboren
wonende te
Belg

BETICHT VAN:

te ,

A. van 3 april 2001 tot 30 maart 2005,

Bij inbreuk op de artikelen 74 lid 1 en 82 van de gemeentelijke bouw- en woningverordening, goedgekeurd door op 11 september 1984, en door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 26 maart 1986 (BS 21.05.1986), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (BS 08.06.1999), als eigenaar van

het onroerend goed gelegen te
gekadaastreerd als
met een globale oppervlakte van 671 m²
eigendomakte verleden op 3 april 2001,

het goed niet in gezonde en veilige toestand te hebben gebracht of bewaard vanaf 3 april 2001 tot 30 maart 2005, namelijk door hoger genoemd pand in een staat van bouwvalligheid of in een onhygiënische toestand te hebben gebracht en/of gelaten, welk een gevaar uitmaken voor de volksgezondheid of de

veiligheid van de bevolking;
B. van 29 juli 2003 tot 30 juni 2004,

Bij inbreuk op artikel 20 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (BS 19.08.1997) een woning in het onroerend goed

het onroerend goed gelegen te
gekadaastreerd als
met een globale oppervlakte van 671 m²

als hoofdverblijfplaats te verhuren of te hebben verhuurd welke niet beantwoordt aan de normen gesteld door artikel 5 van het decreet en/of niet beschikt over een geldig conformiteitsattest;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te , dd. 14 november 2005

oOoOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester , advocaat bij de balie te

- De rechtbank verwijst naar de technische verslagen en vaststellingen van de wooninspectie. Hieruit blijkt dat het pand te , eigendom van beklaagde, zich in een onveilige toestand bevond. Bovendien werd het pand onbewoonbaar verklaard bij besluit van de Burgemeester dd. 12/3/2001 (st. 41, 42, 43). Ondanks dat er geen conformiteitsattest voorhanden was, werd de tweede verdieping nog door beklaagde verhuurd. De rechtbank acht de tenlasteleggingen A en B lastens beklaagde bewezen.

- Met betrekking tot de herstellvordering (st. 44-48)

De rechtbank merkt op dat de herstellvordering een vordering is "in rem" en gekoppeld aan de wederrechtelijke constructies. Beklaagde verkocht het onroerend goed, doch de nieuwe eigenaar is door de rechtbank niet gekend. Derhalve meent de rechtbank dat de herstellvordering dient te worden opgelegd lastens beklaagde. De vordering is gemotiveerd en ingegeven door de vereiste van een goede ruimtelijke ordening. De termijn wordt bepaald op één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis. Een dwangsom wordt opgelegd vermits dit het enige middel blijkt te zijn om het herstel te bekomen.

- Met betrekking tot de vordering inzake verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen, ingevolge tenlastelegging B.

De rechtbank gaat in op deze vordering zoals gesteld door het Openbaar Ministerie, doch houdt rekening met de door beklaagde verstrekte gegevens met betrekking tot de niet betaalde huur voor mei en juni 2004. Derhalve wordt verbeurdverklaard : acht maanden huur aan 236,99 euro = 1.895,92 euro.

Strafmaat :

De feiten zijn ontoelaatbaar gelet op het gevaar ervan voor de veiligheid van de bewoners en zij betekenen een aantasting van een goede levensfeer. Evenwel houdt de rechtbank rekening met de ter zitting aangevoerde omstandigheden. Daar tegenover staat evenwel het loutere winstbejag dat beklaagde nastreefde en het gebrek aan eigen opvolging en bekommernis van beklaagde voor het welzijn van zijn huurders. Om die reden wordt geen opschorting verleend van de uitspraak.

De rechtbank legt evenwel wel een straf op met uitstel gelet op het blanco strafregister van beklaagde en gelet op de aangevoerde elementen ter zitting.

De feiten A en B vermengen zich als zijnde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 6, 7, 38, 40, 65 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003; de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door de wetten van 24 december 1993 en 22 april 2003 en het K.B. van 19 december 2003, de programmawet van 27 december 2004, het KB van 31 oktober 2005; artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in voormelde tenlasteleggingen A en B.

Rechtdoende op tegenspraak

VEROORDEELT :

- Beklaagde hoofdens de vermengde feiten A en B tot een geldboete van **TWEEDUIZENDVIJFHONDERD EUR**

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoplen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de **geldboete** uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van **drie jaar** vanaf heden.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26/06/2000 en de wet van 7 februari 2003 , vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op **137,50 EUR**.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende **125,57 EUR** en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en het KB van 11/12/2001, tot een vergoeding van 25 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 7 februari 2003 de geldboete van 2.500 EUR, vermeerderd wordt met 45 decimes, zodat die geldboete 13.750 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden;

Beveelt de aanpassingswerken aan het onroerend goed gelegen te
i, gekadastreerd als , uit
te voeren zoals vermeld in de **stukken 44-46** van het strafdossier, en dit alles
binnen een termijn van één jaar, na het in kracht van gewijsde gaan van
onderhavig vonnis, en onder verbeuring van een dwangsom van **VIJFTIG**
EUR per dag vertraging, en zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspec-
teur of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet
wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voor-
zien;

Machtigt het College van Burgemeester en Schepenen de werkzaamheden
zelf uit te voeren en de kosten te recupereren van de veroordeelde, indien
geen gevolg wordt gegeven aan de veroordeling tot uitvoering van de herstel-
werkzaamheden.

Verklaart verbeurd de geldsom van 1.895,92 euro, zijnde vermogensvoorde-
len die rechtstreeks uit de misdrijven zijn verkregen, op de goederen en
waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde
voordelen (artikel 42.3 en 43bis van het Strafwetboek).

oOoOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni
1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal
geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op **drieëntwintig**
januari tweeduizend en zes.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
adjunct - griffier.